

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012348
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121012348.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Michalom Eliašom v trestnej veci obvinených: J. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. H. XX, W., prechodne bytom Y. nad R. XXX a S. Transport, s. r. o., so sídlom Coburgova 84, Trnava, IČO: 44 318 499, pre prečin neodvedenie dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona a prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona,, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. mája 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný
1/ J. S., nar.XX.XX.XXXX v W.,
trvale bytom W., ul. H. XX,
adresa na doručovanie Y. nad R. XXX

je vinný, že

1.) obžalovaný J. S. napriek tomu, že na Daňovom úrade Trnava, so sídlom Trnava, Hlboká 8/1 za daňový subjekt S. Transport, s.r.o., so sídlom Trnava, Coburgova 84, IČO: 44 318 449, podal dňa 29.09.2016 riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2015, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.114,56 eur so splatnosťou dňa 30.09.2016, a dňa 02.10.2017 podal riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.114,56 eur so splatnosťou 02.10.2017 a dňa 29.12.2017 dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom upravil výšku vlastnej daňovej povinnosti na sumu 21.551,41 eur a dňa 30.01.2017 podal riadne daňové priznanie k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 32.005,46 eur so splatnosťou 31.01.2017, z takto priznaných daní uhradil iba časť dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 sumu vo výške 22.259,79 eur a časť dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roka 2016 vo výške 6.405,46 eur, a zvyšnú časť daní za spoločnosť S. Transport, s.r.o. nezaplatil, napriek tomu, že v čase splatnosti uvedených daní spoločnosť S. Transport, s.r.o., ktorej bol konateľom, disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov, čím nezaplatením dane z príjmov právnických osôb spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 39.406,18 eur a nezaplatením dane z motorových vozidiel spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 25.600,- eur,

2.) obžalovaný J. S. napriek tomu, že na Daňovom úrade Trnava, so sídlom Trnava, Hlboká 8/1, za daňový subjekt S. Transport, s.r.o., so sídlom Trnava, Coburgova 84, IČO: 44 318 449, podal dňa 22.12.2017 riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2017, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 12.386,29 eur s lehotou splatnosti dňa 27.12.2017 a dňa 20.06.2018 podal dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2017, ktorým upravil vlastnú daňovú povinnosť na sumu vo výške 11.566,99 eur, s lehotou splatnosti dňa 20.06.2018, a dňa 23.02.2018 podal riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2018, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14.181,98 eur

s lehotou splatnosti dňa 26.02.2018, a dňa 24.10.2018 podal riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2018, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 12.671,72 eur s lehotou splatnosti dňa 25.10.2018 a dňa 26.11.2018 riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2018, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14.910,87 eur s lehotou splatnosti dňa 26.11.2018, z takto priznanej dane zaplatil iba časť vo výške 5.632,29 eur za zdaňovacie obdobie november 2017, časť dane vo výške 2.000,- eur za zdaňovacie obdobie január 2018, zvyšnú časť tejto dane v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech zadržal a Daňovému úradu Trnava napriek jej splatnosti neodviedol, a to napriek tomu, že ju vybral od svojich odberateľov, ktorí riadne zaplatili za ním fakturované dodania tovarov a služieb, a napriek tomu, že v čase splatnosti spoločnosť S. Transport, s.r.o., ktorej bol konateľom, disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov, čím neodvedením dane z pridanej hodnoty spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 45.699,21 eur,

a

obžalovaná

S. Transport, s.r.o., so sídlom Coburgova 84, 917 02 Trnava, IČO: 44 318 499, ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trnava v oddieli: Sro, vložka č. 22406/T od 24.04.2002, netrestaná,

je vinná, že

1.) napriek tomu, že na Daňovom úrade Trnava, so sídlom Trnava, Hlboká 8/1, podala dňa 29.09.2016 riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2015, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.114,56 eur so splatnosťou dňa 30.09.2016, a dňa 02.10.2017 podala riadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 40.114,56 eur so splatnosťou 02.10.2017 a dňa 29.12.2017 dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom upravila výšku vlastnej daňovej povinnosti na sumu 21.551,41 eur, a dňa 30.01.2017 podala riadne daňové priznanie k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roku 2016, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 32.005,46 eur so splatnosťou 31.01.2017, z takto priznaných daní uhradil iba časť dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2015 sumu vo výške 22.259,79 eur a časť dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roka 2016 vo výške 6.405,46 eur, a zvyšnú časť daní na základe rozhodnutia svojho konateľa J.a Ladvenicu nezaplatila, napriek tomu, že v čase splatnosti uvedených daní disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov, čím nezaplatením dane z príjmov právnických osôb spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 39.406,18 eur a nezaplatením dane z motorových vozidiel spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 25.600,- eur,

2.) upravila vlastnú daňovú povinnosť na sumu vo výške 11.566,99 eur, s lehotou splatnosti dňa 20.06.2018, a dňa 23.02.2018 podala riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14.181,98 eur s lehotou splatnosti dňa 26.02.2018, a dňa 24.10.2018 podala riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 12.671,72 eur s lehotou splatnosti dňa 25.10.2018 a dňa 26.11.2018 riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2018, v ktorom vykázala vlastnú daňovú povinnosť vo výške 14.910,87 eur s lehotou splatnosti dňa 26.11.2018, z takto priznanej dane zaplatila iba časť vo výške 5.632,29 eur za zdaňovacie obdobie november 2017, časť dane vo výške 2.000,- eur za zdaňovacie obdobie január 2018, zvyšnú časť tejto dane na základe rozhodnutia jej konateľa J.a Ladvenicu v úmysle zadovážiť mu neoprávnený prospech zadržala a napriek jej splatnosti neodviedla Daňovému úradu Trnava, a to napriek tomu, že ju vybrala od svojich odberateľov, ktorí riadne zaplatili za fakturované dodania tovarov a služieb, a napriek tomu, že v čase splatnosti disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov, čím neodvedením dane z pridanej hodnoty spôsobil dlh na štátnom rozpočte v celkovej výške 45.699,21 eur,

teda

obžalovaný J. S.

v bode 1.)
v značnom rozsahu nezaplatil splatnú daň,

v bode 2.)
v značnom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, ktorú vybral podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

obžalovaná spoločnosť S. Transport, s.r.o.
v bode 1.)
v značnom rozsahu nezaplatila splatnú daň,

v bode 2.)
v značnom rozsahu zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, ktorú vybral podľa zákona, v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech,

čím spáchali

obžalovaný J. S.

v bode 1.)
prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona

v bode 2.)
zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona

obžalovaná spoločnosť S. Transport, s.r.o.

v bode 1.)
prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 3, § 4 odsek 1 písmeno a zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

v bode 2.)
zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona s poukazom na § 3, § 4 odsek 1 písmeno a zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Za to sa odsudzuje:

obžalovaný J. S.

Podľa § 277 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona sa obžalovanému zároveň ukladá primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozornej rady, prokuristu obchodnej spoločnosti a družstva v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému J.ovi Ladvenicovi výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaná spoločnosť S. Transport, s.r.o.

Podľa § 277 ods. 3 Trestného zákona prihladajúc na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na trest zákazu činnosti vykonávať predmet činnosti: cestná motorová doprava - vnútroštátna nákladná cestná doprava a nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanej spoločnosti S. Transport, s.r.o. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Vo vzťahu k obžalovanej spoločnosti Ladvenica Transport, s.r.o. tento rozsudok v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku neobsahuje odôvodnenie, nakoľko sa prokurátor a obžalovaná spoločnosť, po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava bol obžalovaný J. S. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení v priebehu hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného J. S., vzhľadom na to, že treba vykonať dokazovanie ohľadne výšky dlhu za dané obdobie.

Súd vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej a následne modifikovanej obžalobe, teda v bode 1.) ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a v bode 2.) ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, pretože boli naplnené 4 zákonné formálne znaky týchto trestných činov - subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívne stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por., nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná len k výroku o treste.

Následne bolo po vyjadrení procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením správ o povesti na obžalovaného (register priestupkov, odpis z RT, lustrácia v STA), z ktorých bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1 x súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022.

Voči obžalovanému sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedie ďalšie trestné konanie.

Obžalovaný bol v skúmanom období 2x priestupkovo postihovaný za priestupok na úseku cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j) Trestného zákona - doposiaľ viedol usporiadaný život, § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť (odsúdenie Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, je v súbehu zbiehajúcej trestnej činnosti obžalovaného, preto nie je možné vzhladnúť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona), súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 3 Trestného zákona (najskôr sa znižuje horná hranica o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby), nakoľko u obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, zároveň § 41 ods. 2 Trestného zákona (spáchaný zločin a prečin/asperačná zásada/následne sa už prvý krát upravená horná hranica zvyšuje o jednu tretinu), § 42 ods. 1 Trestného zákona (zbiehajúca sa trestná činnosť obžalovaného), jedná sa o súhrnný trest odňatia. Pri použití § 38 ods. 2 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu, v zmysle § 277 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí sadby 4 rokov až 10 rokov a 8 mesiacov (pôvodná sadzba 4-10 rokov).

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (Stanovisko NS SR Tpj 55/2016).

Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 2 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 4 rokov).

Súd obžalovanému uložil podmienený trest pri samej spodnej hranici trestnej sadzby, t.j. 3 roky, pričom výkon trestu mu podmienne odložil za uloženia probačného dohľadu a uloženia obmedzenia spočívajúceho v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Skúšobnú dobu mu súd určil v trvaní 4 roky. Súd nepovažoval za potrebné ukladať obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol usporiadaný život.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti, súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu, člena štatutárneho orgánu, člena dozornej rady, prokuristu obchodnej spoločnosti a družstva v trvaní 48 mesiacov.

Keďže súd ukladal súhrnný trest, podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil vo vzťahu k obžalovanému J. S. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.03.2022, sp. zn. 10T/29/2021, právoplatný dňa 11.03.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, súd túto obžalovanému pri ukladaní trestu nepriznal s tým, že okolnosť spočívajúca vo vyhlásení obžalovaného o vine zo spáchania skutkov v obžalobe bola premietnutá do priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ako aj z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ktoré súd následne prijme, nie je podľa názoru súdu dôvodom na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, navyiac v situácii, kedy Tr. zák. hovorí „napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom“, pričom je potrebné uviesť, že súdy trestnú činnosť neobjasňujú (tú objasňujú iba orgány činné v trestnom konaní). Uvedené úvahy súd uvádza hlavne z dôvodu vedomosti o uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016 sp. zn. 4Tdo 63/2015, ktoré rozhodnutie sa týkalo práve priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. v prípade, ak obžalovaný vyhlási na hlavnom pojednávaní, že je vinný a súd následne toto jeho vyhlásenie prijme.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.